

UVODNA RIJEČ

Tebi, koji/a otvaraš ovaj časopis po trideseti put: hvala što stojiš kao kamen u zidu na koji se oslanjamo, ako si, pak, koji od temeljaca tim neka ti čast bude veća.

Tebi, koji/a otvaraš ovaj časopis tek pokoji put: znaj da si jednako dio ovog broja svojim učešćem kao i svojim odsustvom. Hvala ti na obojemu, jer ovakav je broj kakav je morao biti.

Tebi, koji/a otvaraš ovaj časopis po prvi put, a nema broj nakon ovog: osvijesti da držiš dio živog vremena koji traje duže no što i sam traješ. Uхвати se u koštac sa samim sobom i podaj si dar razmišljanja potaknut ovim pitanjem.

Tebi, koji/a otvaraš ovaj časopis po prvi put, a mnogi su brojevi nakon tridesetog: tebi se u ovom proslavu ispovijedam sav frenetičan i emfatičan, u sigurnosti proteklog vremena, u tajnosti javne anonimnosti.

Znaj da je ova godina, tebi sada toliko daleka, nama bila velika i značajna, jer slavimo 30 godina *Udruženja studenata filozofije* te 30 godina časopisa studenata filozofije *Čemu*. U kratkom studentskom vijeku, koji dođe i prođe u nekoliko godina, kostur trajne vrijednosti studentskog mara i značaja očituje se kroz generacije uvijek nov u svojoj staroj i postojanoj tradiciji. Toliko duša je u ovaj projekt duha stavilo toliko uma da već sada izgleda velebno. Oh, mogu samo zamisliti koliko ovih 30 godina, nama toliko drevnih, tebi, iz tvoje buduće daljine, izgledaju mliječno i puteno. Znam da ovo čitaš u blagonaklonosti svojega vremena koje te odgojilo mudročću, hranilo ljepotom i vježbalo u vrlinama. Dakle, svime onime za čime mi čeznemo. No, dozvoli da ti oslikam stanje u kojem smo se nekad nalazili.

Prva polovica 20-ih godina bila je puna blesavih prevrata i globalnih nelogičnosti za kojima se, u svojoj smušenoj neodređenosti, cijeli svijet slijepo poveo. Tako se i naše malo društvo, stisnuto među mnoštvo ramena trome međunarodne solidarnosti, pogubilo u vlastitoj izgradnji svojeg životnog smisla. Izgubilo je osjećaj za jednostavnost, cjelinu i prirodnu povezanost, pa je cupkalo i tapkalo po lokvama birokracije i po kloakama fragmentacije, a cijelim se tim krivudavim putem spoticalo u vlastitim koracima, kao čovjek kojeg vino udari u noge. Gradilo se bez ljepote i reda, a rušilo se bez pitanja i zadržke; javnim sredstvima se raspolagalo svatovski, a ulagalo se šturo i škrtički; sustavno zdravlje i

obrazovanje postali su nužni teret, a javna razonoda i pomodna upućenost bitna potreba.

Srećom pa se u trenucima takvog kolektivnog bunila, mladenački smjeli zanos uvijek očituje kao spasonosna trijeznost. Takav je i ovaj broj. Smjeli zanos utkan u ove tekstove progovara kao lucidan putokaz smisla. Time rečeno, moram pred tobom pohvaliti, daleki budući čitaoče, sav mar i trud studenata filozofije koji su pridonijeli ovom broju, a ima ih dosta. Posebice svim članovima USF-a, prošlim i sadašnjim, bez kojeg se svi ovi brojevi do sada ne bi obistinili. Također, njihova djelatnost razlog je široke međunarodne povezanosti s kolegama sa raznih sveučilišta, a koja se očituje u širokoj lepezi autora.

Prošli, 29. broj bio je tematski, pa je mnogo tekstova koji se nisu tematski uklapali, neko vrijeme ležalo u ladici uredništva, a sada se, s vremenskim odmakom, napokon objelodanjuju. Uz to, mnoštvo je novih i aktualnih tekstova pridošlo pred sam kraj završetka broja, no i oni su svoje mjesto našli u ovome svesku. Najveću zaslugu ipak nosi marljivo uredništvo i njihov suradnički krug – njima dugujemo izgled, formu i pripremu ovog broja. S druge strane, sve omaške, propuste i previde treba pripisati isključivo mojem imenu.

Znam da je vatra smjelog zanosa još uvijek živa i u tvom dalekom vremenu, dragi čitaoče. Isto tako, znam da jednako postoje slutnje straha i sjene neodlučnosti, no nemoj im se predati kao što nismo ni mi. Čemu se drugom vrijedi toliko posvetiti, nego mudrosti i istini. Čemu šutjeti, kad smo vični govoriti. Čemu se ne obraćati svojem vremenu jednako kao i budućem. Čemu ne postavljati pitanja, Čemu ne graditi i stvarati, Čemu ne učiti, misliti, voljeti...
Čemu?

U ime uredništva,

Mihael Vrbanc